

Η σημασία και ο ρόλος των αθλητικών σωματείων (Μίλτος Λαζαρίδης, παλαίμαχος διεθνής καλαθοσφαιριστής)

/ [Πεμπτούσια](#)

Τα αθλητικά σωματεία όπως και τα πολιτικά κόμματα είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες λαϊκές πρωτοβουλίες που σκοπό έχουν την διαχείριση των αθλητικών θεμάτων και την διαχείριση του κράτους αντίστοιχα.

Όταν στα κόμματα εμπλέκονται οικονομικοί παράγοντες λέγεται διαπλοκή, όταν εμπλέκονται στα αθλητικά σωματεία λέγεται εκσυγχρονισμός! Οι αθλητικοί νόμοι εκμηδένισαν με απόλυτα προσβλητικό τρόπο την συμβολή των ανθρώπων που χωρίς οικονομικές απολαβές έπαιξαν τον πλέον καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του χώρου τους. Ο επιθετικός προσδιορισμός “ερασιτέχνης” έγινε συνώνυμο της αναποτελεσματικότητας, ανευθυνότητας και αναρμοδιότητας του αθλητικού σωματείου να διαχειρίζεται την επιτυχία που το ίδιο δημιούργησε.

Ο περισσότερος κόσμος αντιλαμβάνεται πχ το μπάσκετ μέσα από τις επιτυχίες του, αγνοώντας ότι γι' αυτές έχουν δουλέψει και συμβάλει ένα πλήθος ανώνυμων φιλάθλων που δεν συγκεντρώνουν ποτέ τα φώτα της δημοσιότητας.

Η αναφορά στον Εθνικό Ελληνορώσων ή στην Καστοριά ή στον Φιλαθλητικό, δεν παραπέμπει συνειρμικά σε εικόνες μπάσκετ, αν και οι συγκεκριμένοι σύλλογοι ήταν το σημείο εισόδου στο αθλητικό σύστημα δύο από τους μεγαλύτερους παίκτες στην Ευρώπη, του Θοδωρή Παπαλουκά και του Δημήτρη Διαμαντίδη και ενός σπανίου ταλέντου που κάνει καριέρα στο NBA, του Αντετοκούμπο.

Τα παραδείγματα είναι άπειρα και ικανά ώστε να καταστήσουν κοινό τόπο την αναγκαιότητα υποστήριξης ακόμα και των πιο μικρών λεγομένων σωματείων που λειτουργούν ως πύλες εισόδου στα αθλητικό σύστημα αλλά και ως τόπος κοινωνικών ζυμώσεων, αλληλεγγύης και διαφορετικής αξιολόγησης των ανθρώπινων σχέσεων, με βάση την ικανότητα, που ξεπερνούν τις διαχωριστικές γραμμές που βάζουν οι κομματικές, θρησκευτικές και ταξικές εντάξεις και αποτελούν το υπόστρωμα για την δημιουργία ενός ακηδεμόνευτου αθλητικού κινήματος, ανύπαρκτου μέχρι σήμερα.

Το αθλητικό σωματείο δεν ανήκει σε κανέναν ιδιαίτερο πολιτικό χώρο, αλλά περιέχει όλους. Δεν θα ήταν λογικό να υποστηριχθεί ότι οι μετέχοντες στα αθλητικά πράγματα δεν θα πρέπει να έχουν πολιτική άποψη ή δράση και να λειτουργούν ως ενδογαμικοί ομφαλοσκόποι, αποκομμένοι από την πραγματικότητα που εξελίσσεται στην κοινωνία.

Αντιθέτως, η ύπαρξη συμπαγούς αθλητικού κινήματος θα επέτρεπε την διοχέτευση, από την βάση, των κοινών αρχών και αξιών του, στα πολιτικά κόμματα, με στόχο την υιοθέτηση τους και την καταγραφή τους σε νόμο ευρύτατης αποδοχής που θα διεκδικεί τον σεβασμό όλων.

Καμία άλλη τοπική συλλογικότητα δεν δίνει στον κάτοικο της περιοχής, με κάποιες δεξιότητες, την δυνατότητα να εξελιχθεί σε παγκόσμια προσωπικότητα στον χώρο του.

Κανείς επιστήμονας ή επαγγελματίας ή και απλός κάτοικος, δεν έχει επωφεληθεί από κάποια τοπική οργάνωση όσο από το πλέον ταπεινό αθλητικό σωματείο της περιοχής.

Η παραπάνω παραδοχή, νομιμοποιεί την παρέμβαση της τοπικής αυτοδιοίκησης σε τομείς όπως η συντήρηση των εγκαταστάσεων, η ανάληψη του κόστους μέρους των λειτουργικών δαπανών, το κόστος των μετακινήσεων καθώς και οποιαδήποτε

άλλη πρωτοβουλία θα εξασφάλιζε την εύρυθμη λειτουργία των σωματείων.

Παρατήρηση: Το παρόν άρθρο είναι το τρίτο μέρος κειμένου του Μίλτου Λαζαρίδη, παλαίμαχου διεθνή καλαθοσφαιριστή, που συντάχθηκε με αφορμή την ολοκλήρωση, στις 9/12/2016, της δημόσιας διαβούλευσης του σχεδίου νόμου «Περί ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού».

Το δεύτερο μέρος του κειμένου μπορείτε να το διαβάσετε [εδώ](#)